

průkazek, nerozhodoval však, a podle toho, co svrchu bylo řečeno, ani nemohl »rozhodovati« autoritativně o případných, st-li tvrzených nárocích jejich na vydání průkazek. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že min. fin. vydalo nař. vynesení po dohodě s min. žel., kdyžtě dohoda ta jako pouhý interní souhlas min. žel. s vyřízením zamýšleným min. fin. neodnímá nař. výnosu povahu samostatného výnosu žal. úřadu. Ostatně stížnost sama chápe nař. výnos jediné jako výrok min. fin. Nař. výnos nemá proto vůbec povahy rozhodnutí nebo opatření správního úřadu po rozumu § 2 zák. o ss, a bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 9074.

Občanství státní (Slovensko): Ztráta stát. občanství podle § 31 zák. čl. L:1879 nastává desítiletým nepřetržitým pobytem v cizině, třebas osoba, o níž jde, nenabyla státního občanství jiného.

(Nález ze dne 17. února 1931 č. 2070/30.)

V ě c: Terezie S. v M. O. proti zemskému úřadu v Bratislavě o domovské právo.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Okresní úřad v Trnavě rozhodnutím ze 3. ledna 1929 z moci dozorčí vyhlásil za neplatný domovský list, vydaný představenstvem obce S., kterým obec uznala, že František S., nar. 4. října 1882 ve Vídni, jest podle § 6 zák. čl. XXII:1886 ode dne narození příslušný domovskými do obce S. a nařídil, aby jmenovaný a příslušníci jeho rodiny byli ze seznamu obce vymazáni. Zároveň nevyhověl jmenovaný okresní úřad žádosti o vydání osvědčení o státním občanství čl. podle vyhlášky min. vnitra č. 225/26.

Odvolání manželky Františka S., který zatím zemřel, brojící jediné proti výroku, jímž byl vyhlášen domovský list za neplatný, zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů: »Otec Salamon S. od roku 1872 nebo 1873 až do své smrti r. 1891 bydlil stále a nepřetržitě ve Vídni, následkem čehož podle § 31 zák. čl. L:1879 nastala u něho ještě před jeho smrtí ztráta býv. uher. státního občanství, která podle § 32 uved. zák. čl. se vztahuje i na syna Františka. Vzhledem k tomu, že František S. ztratil též býv. uher. státní občanství a tím i otcovskou původní příslušnost v obci S., nemůže míti ani jeho vdova Terezie S. tam domovskou příslušnost a to tím spíše, poněvadž vstoupila do manželského stavu již tehdy, kdy ani její manžel neměl domovské právo v S. následkem ztráty býv. uher. státního občanství.

Stížnost nepopírá správnost skutkového stavu, z něhož žal. úřad vycházel a namítá jediné, že uher. státního občanství a domovské příslušnosti do obce S. byl by Salamon S. a jeho syn František pozbyl jen, kdyby byl originárním způsobem nabyt jiného státního občanství a tím také jiné domovské příslušnosti, což však není prokázáno. Stížnost stojí

tudíž zřejmě na stanovisku, že by ztráta býv. uher. státního občanství Salamona S. byla nastala jen, kdyby byl získal jiné státní občanství. — Stížnost se mýlí.

Paragraf 31 zák. čl. L:1879, na němž žal. úřad založil své rozhodnutí, stanoví, že uherský státní občan, který se bez pověření uherské vlády neb rak. uh. společ. ministra zdržuje bez přestání po 10 roků mimo hranice území uher. koruny, ztrácí tím uher. státní občanství. Z ustanovení toho zřejmě plyne, že ztráta uher. státního občanství nastává již ipso facto pouhým desetiletým pobytem v cizině, bez přetržení a že není vázána na předpoklad, že osoba, o kterou jde, nabyla jiného státního občanství, neboť takový předpoklad ani uvedený paragraf, ani uvedený zákonný článek nestanoví. Naopak § 39 téhož zák. čl., jenž má ustanovení o opětném nabytí uher. státního občanství osobami, jež pro nepřítomnost ztratily své uher. státní občanství a jiného státního občanství nenabýly, svědčí rovněž uvedenému právnímu názoru, že ztráta uher. státního občanství podle § 31 nastává i ve případech, kdy osoba uher. státního občanství ztrácející, jiného státního občanství nenabývá.

č. 9075.

Jazykové právo: * Výrok nejvyššího soudu, odmítající dovolací odpověď, nevyhovující jazykovým předpisům, jest aktem soudní judikatury, rozhodnutím o této odpovědi podle civilního procesního řádu.

(Nález ze dne 17. února 1931 č. 15.449/30.)

V ě c: Spolek »Oberschlesischer Knappschaftsverein« v T. proti ministerstvu spravedlnosti o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Ve sporu žalující strany »Oberschlesischer Knappschaftsverein« v T., t. č. v G., a Spolka bracka v Tarnovických Gorách proti žal. firmě Vítkovické kamenouhelné doly v M. o náhradu škody způsobené znehodnocením nemocnice, byl rozsudek kraj. soudu v Mor. Ostravě z 24. února 1926, odsuzující žalovanou stranu, potvrzen v instančním pořadí. Nejvyšší soud v Brně rozsudkem z 12. července 1927 nevyhověl dovolání žalované strany z důvodů věcných, současně pak pod odstavcem II. vydal usnesení, že dovolací odpověď žalujících stran se odmítá dle čl. 4 vl. nař. č. 17/26, poněvadž žalujícím stranám jako cizozemským spolkům nepřisluší právo podle § 2 zák. č. 122/20, a poněvadž jejich dovolací odpověď, podaná právním zástupcem, byla sepsána v jazyku jiném než státním.

Dozorčí stížnosti jazykové, podané spolkem »Oberschlesischer Knappschaftsverein« v T., t. č. v G., do usnesení nejvyššího soudu v Brně o odmítnutí dovolací odpovědi žalujícího spolku vyhovělo min. sprav. v pořadí instančním, zrušivši rozhodnutí presidia nejvyššího soudu v Brně, odmítající stížnost, načež presidium nejvyššího soudu v Brně rozhodnutím z 1. října 1927 vyhovělo stížnosti shora jmenovaného spolku